



## Carl XVI Gustaf: Jultal 1985

**Talare**

Carl XVI Gustaf  
Kung

**Datum**

25 december 1985

**Plats**

Stockholm

Kära svenskar, här hemma och ute i världen! Det har blivit något av en tradition för mig att hålla ett jultal till Sveriges folk. Också i år skall jag följa den här traditionen. Mitt tal går ut i etern just när vintermörkret sänker sig över hela vårt land, från snötäckta samebyar i norr till Skånes slättland i söder, från skärgårdsöar i öster till kusternas yttersta utposter i väster. Det lyser vänligt från ljusen i alla hem. Visst kan mörkret och där ute kännas pressande för många. Men nu vet vi att det vänder. Och redan i morgon är det ljusare än idag. Nu i helgen vill Drottningen och jag framföra våra hälsningar till alla svenskar. Vi tänker inte minst på Er, som av olika anledningar firar julen utanför Sveriges gränser. Det är min personliga förhoppning att en efterlängtd strimma av ljus och glädje skall nå fram till alla och envar. Jag önskar att Du som är frisk, Du som är lyckligt lottad, skall visa omtanke och vänlighet mot de ensamma och de sjuka. Om vi delar med oss av vårt överflöd, då sprider sig glädjen till andra människor. Ingen julklapp kan därför vara bättre än en god gärning, som verkligen når fram till en medmänniska. Vi märker hur händelser och levnadsöden ute i världen kommer oss allt närmare inpå livet. Perspektiven vidgas och konkretiseras. På TV-skärmar och genom andra massmedia spelas världshändelserna upp med påträngande realism. Jordbävningar och vulkanutbrott, svält- katastrofer och mänskliga konflikter påminner oss om andras bekymmer. Svallande känslor utanför vår egen skyddade värld tränger ständigt in i våra sinnen. Vi blir alltmer medvetna om det som sker runt oss. Vi blir informerade och engagerade som aldrig förr. Men samtidigt innebär detta en risk att vi blir avtrubbade. Drottningen och jag reser mycket och får då givetvis uppleva många minnesvärda ting. Några händelser som gjort intryck på oss är de olika statsbesöken hemma och utomlands. Statsbesöket i Schweiz blev en viktig manifestation av samförståndet mellan två oberoende små nationer, som i så många avseenden har likartade värderingar. Och aldrig tidigare har ett svenskt kungapar gjort ett statsbesök i Schweiz. Vi gladdes också åt ett annat besök. Jag tänker på min kusin Drottning Margrethes statsbesök här i Sverige. Jag är övertygad om att detta besök ytterligare stärkte banden mellan Danmark

och Sverige, och inte minst tack vare Drottning Margrethes starka personlighet. Varje resa ger nya och viktiga intryck. Under året har jag nästan ständigt varit ute på besök och resor, i Sverige såväl som i andra länder. Ofta har Drottningen varit med. Vi har kommit i kontakt med många människor och fått ta del av nya frågor och nya utvecklingslinjer. Jag vill tacka alla dem som har lagt ner ansträngningar på att göra dessa resor och besök meningsfulla för alla parter. Särskilt intressant har det varit att komma ut på arbetsplatser och se hur vardagslivet fungerar. Jag är medveten om att mycket har varit väl tillrättat. Men ingenting kan hindra en vaken resenär att själv se bakom kulisserna och göra sina egna värderingar. Årets Eriksgata gick till Västernorrlands län. Vi fördes med helikopter genom ett dramatiskt vackert landskap. Vi flög över Höga Kusten och in över de stora skogarna. Vad vi såg av tunga industrier och stora kraftverk störde inte påtagligt min känsla för svensk natur och svensk naturvård. Företagsamma och ansvarskännande människor har på ett skickligt sätt lyckats samverka med naturen. Välstånd och sysselsättning måste gå hand i hand med hänsynen till naturen och miljön. En annan av mina resor förde mig i höstas till USA. Där fick jag bland annat tillfälle att flyga rätt in mellan Grand Canyons tvärbranta klippväggar. Det var inte bara vackert för ögat. Det var också eggande för fantasin. Och den resan gav mig ett storstilat perspektiv på hur jordens natur har utvecklats och hur naturkrafternas spel under årmiljoner har format landskapet. Det finns också en annan naturkraft, som spelar en allt större roll. Jag tänker på människan, den kreativa människan, som med sin teknik kan verka nästan som en geologisk kraft. Människan har förmågan att omskapa, förbättra eller förstöra den miljö, som vi själva är så beroende av. Därmed har vi också ett ansvar inför kommande generationer. Runt storstäderna och i de tätbefolkade delarna av industriländerna är nästan varje fläck av naturen påverkad av människan. Men också från de stora, ännu oförstörda delarna av jorden får vi nu dagligen rapporter om den förslitning av jordtäcket och den utarmning av skogsmarken, som pågår på olika håll i världen. Det är sannerligen inte något bra perspektiv, när odlingsjorden slits ner och öknarna breder ut sig, samtidigt som det ständigt blir allt fler munnar att mätta. Och tyvärr gäller detta särskilt i de fattiga länderna. Klyftan mellan rika och fattiga, mellan välinformerade och ännu oupplysta människor blir allt större. Samtidigt som vi har det ganska bra här hemma, lever miljoner människor på svältgränsen nära de torra öknarna. Vår generation är den första som börjar bli medveten om farorna på lång sikt. Vi är också medvetna om de stora möjligheterna. Vi vet att alla nya ingrepp kan påverka och förstärka varandra, både i positiv och i negativ riktning. Allt är beroende av allt. Det har naturen

lärt oss. Därför är det så viktigt att forska och upplysa och att samverka i global skala. Jag känner mig alltmer engagerad när jag lyssnar på miljödebatten. Samtidigt tar jag med intresse del av teknikens och vetenskapens häpnadsväckande landvinningar, alltifrån studiet av det spirande livsfröet i den minsta cellen till tankens upptäcktsfärder ut mot universum. När man ser alla dessa möjligheter, då tycker jag att det borde finnas plats för en ökad framtidstro. Den tekniska nyskaparen och vildmarksmänniskan inom oss borde i grunden ha samma mål. Vi skall hushålla med våra gemensamma resurser för att överleva. Teknisk utveckling och naturvård kan samverka. Det finns många glädjande tecken på ökande förståelse mellan olika grupper av människor, och det skall vi uppmuntra. När vi jämför oss med andra länder kan vi svenskar känna oss lyckligt lottade. Vi har en natur och ett välstånd som vi kan vara stolta över. Våra ungdomar har, genom utbildning och resor, möjligheter att lära och att se de stora sammanhangen. Genom våra barn och deras vänner kan vi få insyn i hur den nya generationen i vårt land tänker och utvecklas. Där finns öppenhet, där finns medvetande och ett engagemang som är lovande för framtiden. Just nu under helgen kan de flesta av oss slå av på takten under några dagar. Vi kan vara tillsammans med våra kära, vila oss, koppla av och söka oss ut i naturen. Vi kan också i stillhet och tacksamhet ägna våra tankar åt julens innersta budskap. Det har predikats i kyrkor över hela landet. Det är budskapet om frid på jorden som är grunden för vår kristna livsinställning. I det budskapet ingår också omsorgen om vår nästa och hoppet om fred och samförstånd mellan människor i alla länder. Kära svenskar, Ni som lyssnar här hemma, och alla Ni, som befinner Er någonstans ute i världen: Drottningen och jag vill önska Er alla en god fortsättning på denna julhelg. Vi önskar Er också allt gott på det nya året.

**Taggar**

1980-tal, 1985, Högtidstal, Jultal, Kungahuset, Man

**URI**

<https://www.svenskatal.se/tale/carl-xvi-gustaf-jultal-1985>